

Verhalen van Weleer, 9 februari 2019, dat smaakt naar meer.

De activiteitencommissie van het Hippolytushoes en de Historische Vereniging kunnen terug kijken op een zeer geslaagde middag, de zaal was stampvol.

De verhalen van weleer, met het Gronings hoog in het vaandel, bleek een goede keuze voor een gezellige middag in het Hippolytushoes.

Niet alleen de bewoners van het huis en de bijbehorende aanleunwoningen waren goed vertegenwoordigd ook waren er veel bezoekers uit het dorp en omstreken.

Tijdens de achtergrondmuziek van Magwel zochten de bezoekers een plaats aan tafel en werden door de vrijwilligers van koffie voorzien.

Nadat een ieder zijn plek had gevonden mocht meester Fré Schreiber het spits afbijten en dat hij ervaring heeft in “ een klas” stil te krijgen bleek al snel.

Fré had diverse materialen uit zijn museale verzameling meegenomen en had bij elk artikel een humoristisch verhaal.

Ook ging hij terug in de tijd dat hij samen met Juf Tempel op school was en dat zij alle kado's die zij op haar verjaardag van haar leerlingen had gekregen terug bracht naar Jonkman en deze ruilde voor één groot kado.

Na diverse gedichtjes, veelal over een “schier blomke”, gaf Fré het woord aan Anna de Vries-Maarhus. Na haar verhalen over "wachtkoamer" en "woar n domie veur is" kreeg ze versterking en zong het dameskwartet, Zwaan, Mia, Sandra en Anna, o.a. over snoetjeknovveln een hele mooie aanvulling op de gedichtjes van Fré en tijdens “k zit doch zo allaine” was het muisstil in de zaal en de dames maakten ook de lachspieren los met “dou oanze mop n dropke was”.

Hierna was het podium voor het muzikale trio Magwel bestaande uit Henk Aikema zijn dochter Annemarie en Henk de Vries. Dat ook hier het Gronings veelal ten gehore werd gebracht viel bij de bezoekers in de goede smaak want de nummers van Ede Staal werden volop meegezongen.

Het dorp Middelstum en zijn rijke geschiedenis werd in diverse liederen vertolkt met o.a. het lied over de steenfabriekarbeiders “zwoare vette klai”, geschreven door Hindrik Schollema.

Dat de Aikema's door de eeuwen heen, en nu ook nog, iets met de horeca in Middelstum te maken had was voor velen een verassing, een mooi verhaal.

Aan het einde van de middag werd besloten met, het kan toch ook niet anders, het Grunnens laid.

Dat zo'n middag vaker georganiseerd moet worden bleek wel uit de reactie van de bezoekers men was het volledig met elkaar eens: Verhalen van Weleer dat smaakt naar meer.